BENDROJO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2024 m. spalio 16 d.*

„Bendra užsienio ir saugumo politika – Ribojamosios priemonės, taikomos atsižvelgiant į padėtį Irane – Lėšų įšaldymas – Asmenų, subjektų ir organizacijų, kurių lėšos ir ekonominiai ištekliai įšaldomi, sąrašas – Ieškovo pavardės įtraukimas į sąrašą – Pareiga motyvuoti – Teisė į gynybą – Teisė į veiksmingą teisminę gynybą – Proporcingumas – Piktnaudžiavimas įgaliojimais“

Byloje T-201/23

Communications Regulatory Authority (CRA), įsteigta Teherane (Iranas), atstovaujama *avocats* T. Clay, T. Zahedi Vafa ir K. Mehtiyeva,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą D. Laurent, P. Mahnič ir S. Lejeune,

atsakovę,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė J. Costeira, teisėjai M. Kancheva (pranešėja) ir U. Öberg,

kancleris V. Di Bucci,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

atsižvelgęs į tai, kad bylos šalys per tris savaites po to, kai buvo pranešta apie rašytinės proceso dalies pabaigą, nepateikė prašymo surengti teismo posėdį, ir pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 106 straipsnio 3 dalį nusprendęs priimti sprendimą be žodinės proceso dalies,

priima šį

* Proceso kalba: prancūzų.

Sprendimą

1 SESV 263 straipsniu grindžiamu ieškiniu ieškovė *Communications Regulatory Authority* (Ryšių reguliavimo tarnyba, toliau – CRA) prašo panaikinti 2023 m. sausio 23 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2023/152, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas (ES) Nr. 359/2011 dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų tam tikriems asmenims, subjektams ir įstaigoms atsižvelgiant į padėtį Irane (OL L 20 I, 2023, p. 1, toliau – ginčijamas reglamentas), kiek šis aktas su ja susijęs.

Ginčo aplinkybės

2 Ieškovė yra Irano informacinių ir ryšių technologijų ministerijai (toliau – Ryšių ministerija) pavaldi vyriausybės institucija, kurios veikla reglamentuojama ir organizuojama įstatymo dėl šios ministerijos funkcijų ir įgaliojimų bei jos pačios nuostatų. Pagal šiuos nuostatus, ieškovė, be kita ko, įgyvendina Ryšių ministerijos nustatytus tikslus radijo ryšių sektoriuje ir vykdo šios ministerijos patikėtas vyriausybines, vykdomąsias ir priežiūros funkcijas bei įgaliojimus. Pagrindinė ieškovės veikla yra dažnių erdvės Irane reguliavimas, valdymas ir kontrolė. Konkrečiau kalbant, ieškovė yra atsakinga už licencijų teikti telekomunikacijų paslaugas išdavimą ir jų turėtojų veiklos stebėseną. Ieškovė taip pat atlieka norminimo vaidmenį, siūlydama kompetentingoms institucijoms nacionalinius ryšių standartus ir instrukcijas bei taisykles dėl telekomunikacijų tinklų abipusio sujungimo ir kompiuterinių ryšių saugumo. Ieškovė taip pat vykdo telekomunikacijų paslaugų naudotojų teisių apsaugos ir atstovavimo Irano Islamo Respublikai regioninėse ir tarptautinėse ryšių sektoriaus asociacijose funkcijas.

3 2011 m. kovo 21 d. Europos Sąjungos Taryba priėmė išvadas, kuriose teigiama, kad Europos Sąjunga yra labai susirūpinusi dėl nuolat blogėjančios žmogaus teisių padėties Irane. Taryba atkreipė dėmesį į sistemingas represijas prieš Irano piliečius, kurie buvo persekiojami ir suimami už tai, kad naudojosi savo įstatymu pripažinta teise į saviraiškos ir taikių susirinkimų laisvę. Be to, Taryba patvirtino Sąjungos ketinimą kovoti su žmogaus teisių pažeidimais Irane, be kita ko, skubiai priimdama ribojamąsias priemones, nukreiptas prieš šias teises šiurkščiai pažeidžiančius asmenis.

4 2011 m. balandžio 12 d. Taryba priėmė Sprendimą 2011/235/BUSP dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų tam tikriems asmenims ir subjektams atsižvelgiant į padėtį Irane (OL L 100, 2011, p. 51), kuriuo nustatytos tam tikros ribojamosios priemonės, taikomos asmenims, davusiems nurodymus vykdyti sunkius žmogaus teisių pažeidimus Irane arba juos vykdžiusiems, ir asmenims, kurie prisidėjo juos vykdant.

5 Sprendimas 2011/235 buvo įgyvendintas 2011 m. balandžio 12 d. Tarybos reglamentu (ES) Nr. 359/2011 dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų tam tikriems asmenims, subjektams ir įstaigoms atsižvelgiant į padėtį Irane (OL L 100, 2011, p. 1), priimtu remiantis SESV 215 straipsnio 2 dalimi.

6 Reglamento Nr. 359/2011 2 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta:

„1. Įšaldomos visos I priede išvardytiems fiziniams ar juridiniams asmenims, subjektams ir įstaigoms priklausančios, jų nuosavybės teise turimos, valdomos arba kontroliuojamos lėšos ir ekonominiai ištekliai.

2. I priede išvardytiems fiziniams ar juridiniams asmenims, subjektams ar organizacijoms arba jų naudai draudžiama tiesiogiai ar netiesiogiai leisti naudotis lėšomis ar ekonominiais ištekliais.“

7 Pagal Reglamento Nr. 359/2011 3 straipsnio 1 ir 2 dalis, asmenys, kuriuos Taryba pripažino atsakingais už sunkius žmogaus teisių pažeidimus Irane, ir su jais susiję asmenys, subjektai ir įstaigos įtraukiami į I priede pateiktą sąrašą. Šiame sąraše nurodomi įtraukimo į sąrašą motyvai.

8 Reglamento Nr. 359/2011 12 straipsnio 1–3 dalyse nurodyta:

„1. Jeigu Taryba nusprendžia fiziniam ar juridiniam asmeniui, subjektui arba įstaigai taikyti 2 straipsnio 1 dalyje nurodytas priemones, ji atitinkamai iš dalies pakeičia I priedą.

2. Taryba <…> fiziniam ar juridiniam asmeniui, subjektui arba įstaigai praneša savo sprendimą, įskaitant įtraukimo į sąrašą motyvus, taip suteikdama tokiam asmeniui, subjektui arba įstaigai galimybę pateikti pastabas.

3. Jeigu pateikiama pastabų arba naujų esminių įrodymų, Taryba peržiūri savo sprendimą ir atitinkamai informuoja atitinkamą asmenį, subjektą ar įstaigą.“

9 2022 m. rugsėjo 16 d. 22 metų iranietė Mahsa Amini mirė ligoninėje, kai buvo laikoma suimta Irano dorovės policijos. Po jos mirties įvyko didelio masto demonstracijos, kurias Irano valdžios institucijos numalšino.

10 2022 m. rugsėjo 25 d. Sąjungos vyriausiasis įgaliotinis užsienio reikalams ir saugumo politikai Sąjungos vardu paskelbė deklaraciją, kurioje apgailestavo dėl to, kad Irano saugumo pajėgos plačiai ir neproporcingai naudoja jėgą prieš nesmurtinius protestuotojus. Jis taip pat nurodė, kad už M. Amini mirtį atsakingi asmenys turi atsakyti už savo veiksmus, ir paragino Irano valdžios institucijas atlikti skaidrius ir patikimus tyrimus, kad būtų išsiaiškintas žuvusiųjų ir suimtųjų skaičius, paleisti visus smurto nenaudojusius demonstrantus ir užtikrinti teisingą visų suimtųjų teismą. Jis taip pat nurodė, kad Irano sprendimas griežtai apriboti prieigą prie interneto ir blokuoti greitųjų žinučių platformas yra akivaizdus saviraiškos laisvės pažeidimas. Galiausiai jis pareiškė, kad Europos Sąjunga išnagrinės visas turimas galimybes reaguoti į M. Amini nužudymą ir į tai, kaip Irano saugumo pajėgos reagavo į po jo vykusias demonstracijas.

11 2023 m. sausio 23 d. Taryba priėmė Įgyvendinimo sprendimą (BUSP) 2023/153, kuriuo įgyvendinamas Sprendimas 2011/235 (OL L 20 I, 2023, p. 23). Įgyvendinimo sprendimo 2023/153 2 konstatuojamojoje dalyje daroma nuoroda į Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams deklaraciją, nurodytą šio sprendimo 10 punkte. To paties sprendimo 3 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad „atsižvelgiant į tai ir laikantis Sąjungos įsipareigojimo nagrinėti visus susirūpinimą keliančius klausimus, susijusius su Iranu, įskaitant žmogaus teisių padėtį, į Sprendimo 2011/235/BUSP priede išdėstytą asmenų ir subjektų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, sąrašą turė[jo] būti įtraukta 18 asmenų ir 19 subjektų“. Įgyvendinimo sprendimo 2023/153 1 straipsnyje buvo numatyta, kad Sprendimo 2011/235 priedas keičiamas taip, kaip išdėstyta įgyvendinimo sprendimo priede.

12 Į Įgyvendinimo sprendimo 2023/153 priede pateiktą subjektų sąrašą 15 numeriu buvo įtrauktas, be kita ko, ieškovės pavadinimas ir nurodyti tokie jos įtraukimo į sąrašą motyvai:

„Ryšių reguliavimo tarnyba (CRA) yra pavaldi Irano informacinių ir ryšių technologijų ministerijai. CRA užtikrina Irano vyriausybės reikalavimų filtruoti turinį internete vykdymą naudojant šnipinėjimo programą SIAM.

2022 m. protestų metu CRA kontroliavo prieigą prie interneto ir naudojimąsi mobiliaisiais telefonais, kad sektų protestuotojus ir valdžios institucijas išsamiai supažindintų su disidentų ir protestuotojų veikla; jos šia informacija naudojosi kaip panorėjusios. Todėl CRA yra atsakinga už tai, kad prisideda prie prieš taikius demonstrantus, žurnalistus, žmogaus teisių gynėjus, studentus ar kitus savo teisėtas [įstatymu pripažintas] teises ginančius asmenis nukreiptų represijų.

Todėl CRA yra atsakinga už šiurkščius žmogaus teisių pažeidimus Irane.“

13 Tą pačią dieną Taryba remdamasi Reglamento Nr. 359/2011 12 straipsnio 1 dalimi priėmė ginčijamą reglamentą. Ginčijamo reglamento 2 ir 3 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip pat kaip Įgyvendinimo sprendimo 2023/153 2 ir 3 konstatuojamosios dalys, išskyrus nuorodą į Reglamento Nr. 359/2011 I priedą vietoj Sprendimo 2011/235 priedo. Ginčijamo reglamento 1 straipsnyje buvo numatyta, kad Reglamento Nr. 359/2011 I priedas keičiamas pagal ginčijamo reglamento priedą.

14 Į ginčijamo reglamento priede pateiktą subjektų sąrašą 15 numeriu buvo įtrauktas, be kita ko, ieškovės pavadinimas ir jos įtraukimo motyvai, kurių formuluotė yra tokia pati, kaip nurodyta šio sprendimo 12 punkte.

15 2023 m. sausio 24 d. Taryba *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbė Pranešimą asmenims, subjektams ir įstaigoms, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, numatytos Sprendime 2011/235, kuris įgyvendinamas Įgyvendinimo sprendimu 2023/153, ir Reglamente Nr. 359/2011, kuris įgyvendinamas ginčijamu reglamentu (OL C 25, 2023, p. 8).

16 Šiame pranešime, be kita ko, nurodyta, kad Taryba nusprendė, jog atitinkami asmenys ir subjektai turėtų būti įtraukti į asmenų ir subjektų, kuriems taikomos Sprendime 2011/235 ir Reglamente Nr. 359/2011 numatytos ribojamosios priemonės, sąrašą ir kad šie asmenys ir subjektai gali jai pateikti prašymą (kartu su patvirtinamaisiais dokumentais) persvarstyti sprendimą įtraukti juos į minėtus sąrašus. Bet koks toks prašymas turėjo būti išsiųstas iki 2023 m. vasario 15 d. tame pačiame pranešime nurodytu adresu.

Šalių reikalavimai

17 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo panaikinti ginčijamą reglamentą, kiek juo jos pavadinimas įtrauktas į Reglamento Nr. 359/2011 I priedą.

18 Taryba Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

19 Grįsdama ieškinį ieškovė nurodė keturis ieškinio pagrindus. Pirmasis iš esmės grindžiamas piktnaudžiavimu įgaliojimais, antrasis – pareigos motyvuoti ir teisės į veiksmingą teisminę gynybą pažeidimu, trečiasis – faktinių aplinkybių esminiu netikslumu, o ketvirtasis – proporcingumo principo pažeidimu.

20 Iš šių pagrindų analizės matyti, kad pirmiausia reikia išnagrinėti antrąjį pagrindą, grindžiamą pareigos motyvuoti ir teisės į veiksmingą teisminę gynybą pažeidimu, tada – trečiąjį pagrindą, grindžiamą akivaizdžia faktinių aplinkybių vertinimo klaida, trečia, ketvirtąjį pagrindą, grindžiamą proporcingumo principo pažeidimu, ir ketvirta, pirmąjį pagrindą, grindžiamą piktnaudžiavimu įgaliojimais.

Dėl ieškinio antrojo pagrindo, grindžiamo pareigos motyvuoti ir teisės į veiksmingą teisminę gynybą pažeidimu

21 Pirma, ieškovė teigia: kadangi Taryba, priimdama ginčijamą reglamentą arba iš karto po jo priėmimo, nepateikė informacijos ar įrodymų, pagrindžiančių jos pavadinimo įtraukimo į Reglamento Nr. 359/2011 I priede esantį sąrašą motyvus, ji neįvykdė savo pareigos įrodyti minėtų motyvų pagrįstumą, todėl pažeidė pareigą motyvuoti.

22 Antra, ieškovė teigia, kad ginčijamo reglamento motyvai, kiek jie su ja susiję, yra stereotipiniai motyvai, sudaryti iš trijų trumpų penkiolikos eilučių pastraipų, kuriose apibendrinamos remiantis ieškovės viešu pobūdžiu Tarybos padarytos prielaidos. Toks motyvavimas neatitinka jurisprudencijos, pagal kurią akto motyvai turi leisti, pirma, asmeniui, su kuriuo susijęs ginčijamas aktas, ginčyti jo galiojimą teisme žinant visas aplinkybes, dėl kurių jam priekaištaujama, ir, antra, teismui vykdyti ginčijamo akto teisminę kontrolę. Ieškovės teigimu, reikalavimas motyvuoti negali tapti švelnesniu dėl politinio konteksto, kuriam esant priemonė buvo priimta, juo labiau kad kontekstas neleidžia ieškovei suprasti jai nustatytų ribojamųjų priemonių apimties ir atitinkamai teismui atlikti nagrinėjamos priemonės kontrolės. Todėl Taryba negalėjo nepaisyti savo pareigos motyvuoti, „pasislėpdama“ už teiginių, susijusių su saugumo ir užsienio politikos interesais.

23 Trečia, dublike ieškovė, remdamasi Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 47 ir 48 straipsniais, ginčija dokumento, kurį Taryba pateikė Bendrajam Teismui kaip įrodymą, pagrindžiantį jos pavadinimo įtraukimą į Reglamento Nr. 359/2011 I priedą, priimtinumą. Ji taip pat ginčija minėtame dokumente esančios informacijos svarbą ir įrodomąją galią.

24 Taryba ginčija ieškovės argumentus.

25 Reikia priminti, kad remiantis suformuota jurisprudencija, pareiga motyvuoti asmens nenaudai priimtą aktą, kuri yra teisės į gynybą paisymo principo dalis, siekiama, pirma, suteikti suinteresuotajam asmeniui pakankamai informacijos, kuri leistų žinoti, ar aktas yra pagrįstas arba galbūt turi trūkumų, dėl kurių būtų galima ginčyti jo galiojimą Sąjungos teisme, ir, antra, leisti šiam teismui vykdyti šio akto teisėtumo kontrolę (žr. 2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Taryba / Bamba*, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 49 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

26 Reikia priminti ir tai, kad SESV 296 straipsnyje ir Chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punkte reikalaujamas motyvavimas turi būti pritaikytas prie ginčijamo akto pobūdžio ir jo priėmimo aplinkybių. Pareiga motyvuoti turi būti vertinama atsižvelgiant į nagrinėjamo atvejo aplinkybes, t. y. į akto turinį, į nurodytų motyvų pobūdį ir į asmenų, kuriems aktas skirtas, ar kitų asmenų, su kuriais aktas yra tiesiogiai ir konkrečiai susijęs, suinteresuotumą gauti paaiškinimus. Nereikalaujama, kad pateikiant motyvus būtų tiksliai nurodytos visos reikšmingos faktinės ir teisinės aplinkybės, nes motyvų pakankamumas turi būti vertinamas atsižvelgiant ne tik į akto tekstą, bet ir jo kontekstą ir visas konkrečią sritį reglamentuojančias teisės normas (žr. 2020 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Rosneft ir kt. / Taryba*, C-732/18 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2020:727, 77 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; 2022 m. liepos 27 d. Sprendimo *RT France / Taryba*, T-125/22, EU:T:2022:483, 103 punktą).

27 Viena vertus, asmens nenaudai priimtas aktas yra pakankamai motyvuotas, jeigu jis priimtas suinteresuotajam asmeniui žinomomis aplinkybėmis, leidžiančiomis suprasti jam nustatytos priemonės reikšmę (žr. 2020 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Rosneft ir kt. / Taryba*, C-732/18 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2020:727, 78 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Kita vertus, akto motyvų tikslumo laipsnis turi būti proporcingas faktinėms galimybėms ir techninėms ar su terminu susijusioms sąlygoms, kuriomis jis turi būti priimtas (žr. 2022 m. liepos 27 d. Sprendimo *RT France / Taryba*, T-125/22, EU:T:2022:483, 104 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

28 Jurisprudencijoje taip pat išaiškinta, kad Tarybos priimto akto, kuriame nustatyta ribojamoji priemonė, motyvuose turi būti nurodytas ne tik šios priemonės teisinis pagrindas, bet ir specifinės bei konkrečios priežastys, dėl kurių Taryba, pasinaudodama diskrecija, mano, jog tokia priemonė turi būti taikoma suinteresuotajam asmeniui (žr. 2022 m. liepos 27 d. Sprendimo *RT France / Taryba*, T-125/22, EU:T:2022:483, 105 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

29 Galiausiai reikia priminti, kad pareiga motyvuoti aktą yra esminis procedūrinis reikalavimas, kurį reikia atskirti nuo motyvų pagrįstumo klausimo, susijusio su ginčijamo akto teisėtumu iš esmės. Iš tikrųjų akto motyvavimas – tai formalus motyvų, kuriais pagrįstas šis aktas, išdėstymas. Jeigu šiuose motyvuose yra klaidų, jos lemia akto neteisėtumą iš esmės, bet ne jo motyvavimo trūkumą, nes motyvavimo gali pakakti, net jei pateikiami klaidingi motyvai (šiuo klausimu žr. 2013 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Makhlouf / Taryba*, T-383/11, EU:T:2013:431, 73 ir 74 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

30 Nagrinėjamu atveju, kalbant apie ieškovės pavadinimo įtraukimo į Reglamento Nr. 359/2011 I priedą kontekstą, reikia pažymėti, kad, kaip teisingai pažymi Taryba, ginčijamo reglamento 2 konstatuojamojoje dalyje daroma nuoroda į Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio 2022 m. rugsėjo 25 d. Sąjungos vardu paskelbtą deklaraciją, kurios tekstas primintas šio sprendimo 10 punkte.

31 Be to, kaip nurodyta šio sprendimo 11 punkte, ginčijamo reglamento 3 konstatuojamojoje dalyje įtvirtinta, kad būtent šio sprendimo 10 punkte primintos aplinkybės ir Sąjungos įsipareigojimas spręsti visus susirūpinimą keliančius klausimus, susijusius su Iranu, įskaitant žmogaus teisių padėtį, lėmė devyniolikos subjektų, įskaitant ieškovę, įtraukimą į Reglamento Nr. 359/2011 I priede pateiktą fizinių ir juridinių asmenų, subjektų ir įstaigų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, sąrašą.

32 Konkrečiai kalbant, priežastys, dėl kurių ieškovės pavadinimas buvo įtrauktas į Reglamento Nr. 359/2011 I priedą, buvo nurodytos ginčijamo reglamento priede, kaip jos pacituotos šio sprendimo 12 punkte.

33 Reikia konstatuoti, kad tokie motyvai, aiškinami kartu su ginčijamo reglamento 2 ir 3 konstatuojamosiose dalyse išdėstytu kontekstu, pakankamai nurodė specifines ir konkrečias priežastis, dėl kurių Taryba, naudodamasi savo diskrecija, manė, kad ieškovei turi būti taikoma ribojamoji priemonė.

34 Iš tiesų iš ginčijamo reglamento motyvų matyti, kad ieškovė buvo laikoma atsakinga už sunkius žmogaus teisių pažeidimus Irane, nes įgyvendino Irano vyriausybės reikalavimus dėl interneto turinio filtravimo panaudojusi šnipinėjimo programine įranga, vadinama SIAM, ir ypač per 2022 m. demonstracijas, vykusias po M. Amini mirties, pasinaudojusi teisę vykdyti interneto prieigos ir mobiliųjų telefonų kontrolę, kad sektų demonstrantus ir valdžios institucijas išsamiai supažindintų su disidentų ir protestuotojų veikla, kurį valdžios institucijos naudojo savo nuožiūra, taip paremdama šių valdžios institucijų represijas prieš demonstrantus, kurie pasisakė gindami savo įstatymu pripažintas teises.

35 Be to, reikia atmesti ieškovės argumentą, kad Taryba neįvykdė pareigos motyvuoti, nes priimdama ginčijamą reglamentą ar iškart po jo priėmimo jai neperdavė įrodymų, kuriais grindžiami motyvai, nurodyti siekiant pagrįsti jos įtraukimą į Reglamento Nr. 359/2011 I priedą, taigi neįrodė šių motyvų pagrįstumo.

36 Iš tiesų, pirma, tiek, kiek šiais argumentais ieškovė siekia įrodyti, kad Taryba nepateikė ginčijamame reglamente nurodytų motyvų, kuriais grindžiamas jos įtraukimas į Reglamento Nr. 359/2011 I priedą, pagrįstumo įrodymų, reikia pažymėti, kad pagal šio sprendimo 29 punkte primintą jurisprudenciją šis klausimas turi būti atskirtas nuo ginčijamo reglamento motyvų klausimo, susijusio su minėto reglamento formos teisėtumu.

37 Kita vertus, tiek, kiek šiais argumentais ieškovė siekia įrodyti, kad Taryba pažeidė jos teisę į gynybą, nes privalėjo jai savo iniciatyva suteikti galimybę susipažinti su bylos medžiaga, reikia pažymėti, kad apie ginčijamą reglamentą ieškovei buvo pranešta 2023 m. sausio 24 d. Oficialiajame leidinyje paskelbtu pranešimu, kuriuo atitinkami asmenys ir subjektai buvo paraginti pateikti Tarybai prašymą dėl peržiūros iki 2023 m. vasario 15 d., ir kad ieškovė nepateikė tokio prašymo ir net neprašė Tarybos leisti susipažinti su jos bylos medžiaga iki šios bylos iškėlimo.

38 Reikia priminti, kad, kiek tai susiję su pirminiu įtraukimu į asmenų ir subjektų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, sąrašą, kai perduodama pakankamai tiksli informacija, leidžianti suinteresuotajam subjektui veiksmingai pareikšti savo nuomonę dėl Tarybos prieš ją turimų įrodymų, teisės į gynybą paisymo principas nereiškia, kad šiai institucijai atsiranda pareiga savo iniciatyva leisti susipažinti su jos turimais dokumentais. Tik suinteresuotosios šalies prašymu Taryba turi leisti susipažinti su visais nekonfidencialiais administraciniais dokumentais, susijusiais su ginčijama priemone. Bylos medžiagos pateikimas savo iniciatyva iš tikrųjų būtų perteklinis reikalavimas, nes nustatant lėšų įšaldymo priemonę nėra aišku, ar nurodytas subjektas susipažindamas su bylos medžiaga ketina patikrinti faktines aplinkybes, kuriomis grindžiami Tarybos priekaištai jam (2009 m. spalio 14 d. Sprendimo *Bank Melli Iran / Taryba*, T-390/08, EU:T:2009:401, 97 punktas ir 2013 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *Bank Kargoshaei ir kt. / Taryba*, T-8/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:470, 68 punktas).

39 Nagrinėjamu atveju iš to, kas išdėstyta, matyti, kad atsižvelgiant į ginčijamo reglamento motyvus ieškovė turėjo pakankamai tikslios informacijos, kad galėtų pareikšti savo nuomonę dėl Tarybos prieš ją turimų įrodymų. Todėl Taryba neprivalėjo savo iniciatyva pateikti ieškovei bylos medžiagos.

40 Taip pat svarbu pažymėti, kad ieškovės argumentai dėl B.11 priede pateikto dokumento priimtinumo ir jame esančios informacijos įrodomosios galios susiję su motyvų, kuriais grindžiamas jos pavadinimo įtraukimas į Reglamento Nr. 359/2011 I priedą, pagrįstumu, todėl neturi reikšmės nagrinėjant ieškinio pagrindą, grindžiamą pareigos motyvuoti pažeidimu. Taigi šie argumentai bus nagrinėjami kartu su panašiais argumentais, kuriuos ieškovė pateikė trečiajame ieškinio pagrinde, grindžiamame akivaizdžia vertinimo klaida.

41 Todėl ieškinio antrąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl ieškinio trečiojo pagrindo, grindžiamo faktinių aplinkybių netikslumu

42 Ieškovė teigia, kad ginčijamame reglamente, kiek jis su ja susijęs, padaryta „akivaizdi faktinių aplinkybių vertinimo klaida“, nes, pirma, ji neturi teisnumo atlikti veikų, kuriomis ją kaltina Taryba, ir, antra, ji neturi techninių galimybių, kad sektų protestuotojus ir valdžios institucijas išsamiai supažindintų su protestuotojų veikla.

43 Taigi, pirma, ieškovė tvirtina, kad pagal jos nuostatus jai neleidžiama vykdyti masinio gyventojų stebėjimo ir juo labiau „sekti“ protestuotojų. Remiantis ieškovės nuostatais, ji atlieka Irano reguliavimo institucijos, tarpininko ar atstovo vaidmenį. Be to, ieškovė pabrėžia, kad net jei norėtų filtruoti interneto turinį, negalėtų to padaryti, nes tokia praktika yra teisiškai reglamentuota. Taigi, priešingai, nei teigia Taryba, Irane duomenų rinkimas reglamentuojamas daugelyje teisės aktų, be kita ko, Konstitucijos 25 straipsniu, Irano baudžiamojo kodekso 582 straipsniu, papildytu 2009 m. gegužės 26 d. „Kibernetinių nusikaltimų įstatymu“, ir Irano baudžiamojo proceso kodekso 104 ir 150 straipsniais. Šis reglamentavimas atitinka 1995 m. sausio 17 d. Tarybos rezoliuciją dėl teisėto telekomunikacinių pranešimų perėmimo (OL C 329, 1996, p. 1). Be to, iš dviejų vienos telekomunikacijų bendrovės parengtų ataskaitų matyti, kad, priešingai nei tvirtina Taryba, ieškovės prašymai neviršija tradicinių teisėto perėmimo reikalavimų.

44 Be to, ieškovė teigia, kad reikia skirti masinį sekimą nuo individualaus asmens sekimo. Ieškovės teigimu, masinis sekimas gali būti būtinas bet kurioje visuomenėje, siekiant palaikyti taiką ir viešąją tvarką, be kita ko, stebint asmenų srautus ir susirinkusius masinius susibūrimus. Tai leistų užkirsti kelią bet kokiam smurtui per viešas demonstracijas. Kiekviena suvereni valstybė turi šią sekimo teisę ir šios galios įgyvendinimo pasekmė negali būti individualių žmogaus teisių pažeidimų pripažinimas. Šie sekimo įgaliojimai yra viešosios valdžios prerogatyva, pripažinta, be kita ko, Europos Žmogaus Teisių Teismo.

45 Antra, ieškovės teigimu, jos naudojama programinė įranga, vadinama „SIAM“ arba „Samaneh yekparche Estehlamate Mokhaberati“ persiškai, neturi funkcijų, leidžiančių masiškai ar individualiai sekti protestuotojus Irano teritorijoje.

46 Ieškovė teigia, kad SIAM programinė įranga yra taikomųjų programų sąsajos (API) vartai, t. y. įrenginys, kuris veikia kaip tiltas suteikdamas galimybę išoriniam klientui naudotis vidinėmis API ir šių API paslaugomis. Irane šia programine įranga naudojasi Raudonojo pusmėnulio organizacija, greitoji pagalba, ugniagesiai, kelių ir krizių valdymo tarnybos. Taigi, ieškovės teigimu, skambučių centrai naudoja programinę įrangą SIAM, be kita ko, kai to prašo skubios pagalbos tarnybos. Skambučių centrai šią programinę įrangą naudoja tam, kad pasiektų mobiliojo telefono ryšio operatorius, kurie paskui nurodo tik apytikslę asmens, kuriam gresia pavojus, buvimo vietą.

47 Be to, ieškovė pabrėžia, kad ji negali tiesiogiai policijos įstaigoms ir teisminėms institucijoms perduoti informacijos apie ryšių paslaugų naudotojus, nes šią informaciją turi operatoriai, turintys tinklo eksploatavimo licencijas.

48 Galiausiai ieškovė ginčija Tarybos atsiliepime į ieškinį pateiktus argumentus, susijusius su nurodytais Irano perėmimo sistemos „funkciniais elementais“.

49 Taigi ieškovė tvirtina, kad Taryba klysta dėl programinės įrangos SIAM „Force2GNumber“, „LocationCustomerList“, „GetCDR“, „GetIPDR“ ir „ApplySusplp“ funkcijų, kurias nurodo atsiliepime į ieškinį. Ieškovė paaiškina, kad Tarybos pateiktas šių funkcijų aprašymas, grindžiamas tik internetinio tyrimo žurnalo „The Intercept“ straipsniu, neatitinka tikrovės. Ieškovės teigimu, tai yra klasikinės ir įprastos komandos, kuriomis naudojasi valstybės telekomunikacijų reguliavimo institucija, ir visos Sąjungos valstybės narės turi panašias priemones. Tas pats pasakytina apie sistemas „Legal Intercept“ (LI), „Control Illegal Devices“ (CID), „SHAHKAR“ ir „SHAMSA“.

50 Be to, dublike ieškovė ginčija 2022 m. spalio 28 d. „The Intercept“ paskelbto straipsnio „Hacked documents: How Iran track and control protesters phones“ („Nulaužti dokumentai: kaip Iranas seka ir kontroliuoja protestuotojų telefonus“) (toliau – „The Intercept“ straipsnis), kurį Taryba pateikė B.11 priede, priimtinumą. Ieškovės teigimu, šiame straipsnyje nurodytos faktinės aplinkybės grindžiamos keliais Irano mobiliojo ryšio operatoriaus vidaus dokumentais, kurie nebuvo pateikti nagrinėjant bylą Bendrajame Teisme, o Taryba tik tvirtina, kad šio straipsnio autoriai turėjo galimybę susipažinti su dokumentais, kuriuos jiems perdavė „asmuo, [teigiantis] nulaužęs Irano mobiliojo ryšio operatorių“. Todėl šis straipsnis, kuris yra pagrindinis Tarybos argumentas, tebuvo įrodymas, paremtas nuogirdomis. Pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją, susijusią su Chartijos 47 ir 48 straipsniais, ir Europos Žmogaus Teisių Teismo jurisprudenciją, susijusią su 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 straipsniu, liudytojų, kurie vėliau nedalyvavo teismo posėdyje ir kurių priešinga šalis negali apklausti, parodymai iš principo yra draudžiami, nebent kaltinimas pakankamai pagrindžia būtinybę naudoti jų parodymus ir kaltinamajam suteikiamos kitos procesinės garantijos, taip pat kai yra kitų apkaltinamųjų įrodymų. 2022 m. gruodžio 8 d. Sprendime *HYA ir kt. (Galimybė apklausti kaltinimo liudytojus)* (C-348/21, EU:C:2022:965) Teisingumo Teismas taip pat nusprendė, kad jeigu nėra galimybės apklausti kaltinimo liudytojų, jų parodymų įrodomoji galia turi būti vertinama ribotai, nors tokie parodymai ir yra priimtini.

51 Ieškovės nuomone, darytina išvada, kad grįsdama ginčijamą reglamentą tariamais nežinomo asmens teiginiais Taryba pažeidė Chartijos 47 ir 48 straipsnius, todėl šį pasiūlymą pateikti įrodymų reikia atmesti kaip nepriimtiną.

52 Ieškovė dublike taip pat teigia, kad pagal rungimosi principą teismas gali atsižvelgti tik į tuos procesinius dokumentus ir įrodymus, su kuriais šalys galėjo susipažinti ir dėl kurių jos galėjo pareikšti savo nuomonę. Tačiau pati Taryba pripažino, kad „The Intercept“ straipsnyje nurodytas Irano mobiliojo ryšio operatorius neatsakė į žurnalistų prašymą pateikti komentarus.

53 Taryba ginčija ieškovės argumentus.

54 Reikia pažymėti, kad pateikdama trečiąjį pagrindą ieškovė ginčija motyvų, kuriais grindžiamas jos įtraukimas į Reglamento Nr. 359/2011 I priedą, pagrįstumą. Ji teigia, kad neturi nei veiksnumo, nei techninių galimybių vykdyti veiklą, dėl kurios jai priekaištaujama.

55 Vis dėlto taip pat reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 23 punkto, ieškinio antrajame pagrinde ieškovė skundžiasi, kad Taryba pažeidė Chartijos 47 ir 48 straipsnius ir perkėlė įrodinėjimo pareigą, nes savo vertinimą grindė „The Intercept“ straipsniu, o nesant į šios bylos medžiagą įtrauktų minėtame straipsnyje nurodytų dokumentų, šiame straipsnyje nurodyti faktai ir pastabos yra tik teiginiai, dėl kurių ieškovė neturi galimybės pasinaudoti teise į gynybą. Dublike ieškovė taip pat tvirtina, kad įrodymų, pridėtų prie bylos medžiagos šiame procese, nebuvimas pažeidžia Bendrojo Teismo procedūros reglamento 85 straipsnio 1 dalyje įtvirtintą rungimosi principą. Be to, ieškovė pabrėžia, kad toks straipsnis neturi įrodomosios galios.

56 Prieš nagrinėjant argumentus, susijusius su „The Intercept“ straipsnio įrodomąja galia, reikėtų išnagrinėti ieškovės argumentus dėl Chartijos 47 ir 48 straipsnių ir rungimosi principo pažeidimo, o po to argumentus, susijusius su „akivaizdžia faktų vertinimo klaida“.

Dėl Chartijos 47 ir 48 straipsnių ir rungimosi principo pažeidimo

57 Pirmiausia reikia atmesti ieškovės argumentą, kad „The Intercept“ straipsnis, kurį Taryba pateikė atsiliepimo į ieškinį B.11 priede, turi būti atmestas kaip nepriimtinas iš esmės dėl to, kad ji negali gintis nuo paprastų teiginių, ir dėl to pažeidžiama jos teisė į gynybą Bendrajame Teisme.

58 Svarbu pažymėti, kad Bendrajame Teisme pateiktų įrodymų priimtinumo klausimą, kuris reglamentuojamas Procedūros reglamento 85 straipsnyje, reikia skirti nuo Sąjungos teismo atliekamo įrodymų vertinimo klausimo.

59 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją vykdydami ribojamųjų priemonių kontrolę Sąjungos teismai turi užtikrinti iš principo visišką visų Sąjungos teisės aktų teisėtumo kontrolę pagrindinių teisių, kurios yra sudėtinė Sąjungos teisinės sistemos dalis, atžvilgiu (šiuo klausimu žr. 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Komisija ir kt. / Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P, EU:C:2013:518, 97 punktą; 2013 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Taryba / Fulmen ir Mahmoudian*, C-280/12 P, EU:C:2013:775, 58 punktą ir 2017 m. kovo 28 d. Sprendimo *Rosneft*, C-72/15, EU:C:2017:236, 106 punktą).

60 Prie šių pagrindinių teisių, be kita ko, pirmiausia priskirtinas teisės į gynybą paisymas ir teisė į veiksmingą teisminę gynybą (žr. 2013 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Taryba / Fulmen ir Mahmoudian*, C-280/12 P, EU:C:2013:775, 59 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; 2013 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Taryba / Manufacturing Support & Procurement Kala Naft*, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 66 punktą).

61 Chartijos 47 straipsnyje garantuojama veiksminga teismine kontrole reikalaujama, kad atlikdamas motyvų, kuriais pagrįstas sprendimas įtraukti asmens pavardę arba subjekto pavadinimą į asmenų arba subjektų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, sąrašą ar palikti jame, teisėtumo kontrolę Sąjungos teismas įsitikintų, kad šis sprendimas, kuris konkrečiai susijęs su šiuo asmeniu arba subjektu, būtų pagrįstas pakankamai svariomis faktinėmis aplinkybėmis. Tai reiškia, kad turi būti patikrinti motyvuose, kuriais pagrįstas šis sprendimas, nurodyti faktai, todėl teisminė kontrolė nėra apribota nurodytų motyvų abstrakčios tikimybės vertinimu, o yra susijusi su klausimu, ar šie motyvai arba bent vienas iš jų, vertinamas kaip pakankamas pats savaime šiam sprendimui paremti, yra pagrįsti (šiuo klausimu žr. 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Komisija ir kt. / Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P, EU:C:2013:518, 119 punktą; 2015 m. birželio 18 d. Sprendimo *Ipatau / Taryba*, C-535/14 P, EU:C:2015:407, 42 punktą ir 2016 m. vasario 18 d. Sprendimo *Taryba / Bank Mellat*, C-176/13 P, EU:C:2016:96, 109 punktą).

62 Iš tiesų būtent kompetentinga Sąjungos institucija kilus ginčui turi patvirtinti motyvų, nurodytų atitinkamo asmens atžvilgiu, pagrįstumą, o ne šis asmuo turi pateikti šių motyvų pagrįstumą paneigiančių įrodymų (šiuo klausimu žr. 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Komisija ir kt. / Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P, EU:C:2013:518, 121 punktą).

63 Vis dėlto, priešingai, nei teigia ieškovė, tai nereiškia, kad jos nurodytas Tarybos negalėjimas pateikti įrodymų, jog motyvai, kuriais grindžiamas ieškovės įtraukimas į Reglamento Nr. 359/2011 I priedą, darant prielaidą, kad toks negalėjimas įrodytas, pažeistų ieškovės teisę į gynybą.

64 Iš tiesų, kaip matyti iš šio sprendimo 61 punkte primintos jurisprudencijos, būtent dėl to, kad to reikia siekiant išsaugoti Chartijos 47 straipsnio veiksmingumą, Sąjungos teismas, vykdydamas ribojamųjų priemonių teisėtumo kontrolę, privalo patikrinti motyvų, kuriais grindžiamos šios priemonės, pagrįstumą, taigi ir nagrinėjamu atveju Tarybos pateiktų dokumentų įrodomąją galią.

65 Be to, ieškovės argumentus dėl 2022 m. gruodžio 8 d. Sprendime *HYA ir kt. (Galimybė apklausti kaltinimo liudytojus)* (C-348/21, EU:C:2022:965), kuriame Teisingumo Teismo buvo prašoma išaiškinti 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2016/343 dėl tam tikrų nekaltumo prezumpcijos ir teisės dalyvauti nagrinėjant baudžiamąją bylą teisme aspektų užtikrinimo (OL L 65, 2016, p. 1) 6 straipsnio 1 dalį ir 8 straipsnio 1 dalį ir Chartijos 47 straipsnio antrą pastraipą, reikia atmesti kaip nereikšmingus šioje byloje.

66 Reikia priminti, kad nekaltumo prezumpcijos principas, įtvirtintas Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 straipsnio 2 dalyje ir Chartijos 48 straipsnio 1 dalyje, yra pagrindinė teisė, suteikianti privatiems asmenims ar privačių asmenų vadovaujamiems subjektams teises, kurių laikymąsi užtikrina Sąjungos teismas (žr. 2017 m. gegužės 18 d. Sprendimo *Makhlouf / Taryba*, T-410/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:349, 122 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

67 Nekaltumo prezumpcijos principas, pagal kurią reikalaujama, kad kiekvienas kaltinamas padaręs nusikaltimą asmuo būtų laikomas nekaltu, kol jo kaltė neįrodyta pagal įstatymą, nedraudžia nustatyti laikinųjų lėšų įšaldymo priemonių, jeigu jomis nesiekiama atitinkamam asmeniui ar subjektui iškelti baudžiamosios bylos. Tačiau tokios priemonės, atsižvelgiant į jų rimtumą, turi būti numatytos įstatyme, jas turi priimti kompetentinga institucija ir jos turi būti ribotos trukmės. Iš šio sprendimo 13 punkto matyti, kad pirmieji du kriterijai yra įvykdyti. Dėl ribotos jų trukmės reikia konstatuoti, kad pagal Reglamento Nr. 359/2011 12 straipsnio 3 ir 4 dalis šio reglamento I priedas peržiūrimas reguliariai ir ne rečiau kaip kas 12 mėnesių, o asmens ar subjekto įtraukimas į minėtą priedą prireikus gali būti pratęstas ar iš dalies pakeistas. Taigi ieškovei nustatytos priemonės yra ribotos trukmės (šiuo klausimu žr. 2017 m. gegužės 18 d. Sprendimo *Makhlouf / Taryba*, T-410/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:349, 123 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

68 Be to, reikia pažymėti, kad nagrinėjamos ribojamosios priemonės yra susijusios ne su ieškovės turto, kaip iš nusikalstamos veikos gautų pajamų, konfiskavimu, o su laikinu jo įšaldymu. Taigi šios priemonės nėra sankcija ir jomis nereiškiami tokio pobūdžio kaltinimai (žr. 2017 m. gegužės 18 d. Sprendimo *Makhlouf / Taryba*, T-410/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:349, 124 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

69 Nereiškia, jog ginčijamame reglamente, kiek jis susijęs su ieškove, konstatuojama, kad iš tikrųjų buvo padarytas nusikaltimas; jis buvo priimtas vykdant administracinę procedūrą, kurios vienintelis tikslas – suteikti Tarybai galimybę užtikrinti civilių gyventojų apsaugą (šiuo klausimu žr. 2017 m. gegužės 18 d. Sprendimo *Makhlouf / Taryba*, T-410/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:349, 125 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

70 Galiausiai taip pat reikia atmesti ieškovės argumentą, kad, nepridėjus prie šios bylos medžiagos „The Intercept“ straipsnyje minimų dokumentų, šis straipsnis turi būti atmestas kaip nepriimtinas, nes pagal rungimosi principą teismas gali atsižvelgti tik į tuos procesinius ir kitus dokumentus, su kuriais šalys galėjo susipažinti ir dėl kurių galėjo pareikšti savo nuomonę. Šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad ieškovė turėjo galimybę dublike pareikšti nuomonę dėl Tarybos B.11 priede pateiktų įrodymų, būtent šio straipsnio, kurio įrodomąją galią ji, beje, ir ginčija.

71 Svarbu pažymėti, kad su dvejomis SIAM programinės įrangos naudojimo instrukcijomis, iš kurių pirmoji parengta persų, o antroji – anglų kalba, buvo galima susipažinti tiesiogiai aktyvuojant nuorodą „The Intercept“ straipsnyje, pateiktame bylos WK 307/2023 INIT 3 puslapyje kaip atsiliepimo į ieškinį B.11 priedas.

72 Taigi reikia atmesti ieškovės argumentus, susijusius su Chartijos 47 ir 48 straipsnių bei rungimosi principo pažeidimu.

Dėl „The Intercept“ straipsnio įrodomosios galios

73 Ieškovė teigia, kad „The Intercept“ straipsnis buvo tik žurnalistų publikacija, kurioje pateikti vien nepatikrinti teiginiai, todėl jis neturėjo jokios įrodomosios galios.

74 Šiuo klausimu primintina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją Teisingumo Teismo ir Bendrojo Teismo veiklą reglamentuoja laisvo įrodymų vertinimo principas ir kad vienintelis kriterijus vertinant pateiktų įrodymų vertę yra jų patikimumas. Be to, vertinant dokumento įrodomąją galią reikia patikrinti jame nurodytos informacijos tikrumą ir atsižvelgti, be kita ko, į dokumento kilmę, jo parengimo aplinkybes, adresatą, taip pat atsakyti į klausimą, ar jo turinys atrodo pagrįstas ir patikimas (žr. 2018 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Kaddour / Taryba*, T-461/16, EU:T:2018:316, 107 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

75 Neturinčių įgaliojimų atlikti tyrimų trečiosiose šalyse Sąjungos institucijų vertinimas faktiškai turi būti grindžiamas viešai prieinamais informacijos šaltiniais, ataskaitomis, straipsniais spaudoje, slaptųjų tarnybų ataskaitomis ar kitais panašiais informacijos šaltiniais (2018 m. kovo 14 d. Sprendimo *Kim ir kt. / Taryba ir Komisija*, T-533/15 ir T-264/16, EU:T:2018:138, 107 punktas ir 2022 m. birželio 1 d. Sprendimo *Prigozhin / Taryba*, T-723/20, nepaskelbtas Rink., EU:T:2022:317, 59 punktas).

76 Iš tiesų būtų per daug ir neproporcinga reikalauti, kad Taryba pati vietoje atliktų daugelyje žiniasklaidos priemonių nurodytų faktų teisingumo tyrimus (2017 m. sausio 25 d. Sprendimo *Almaz-Antey Air and Space Defence / Taryba*, T-255/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:25, 148 punktas).

77 Taigi straipsniai spaudoje gali būti naudojami siekiant patvirtinti tam tikrus faktus, jeigu jie kilę iš kelių skirtingų šaltinių ir yra pakankamai konkretūs, tikslūs ir neprieštaringi, kiek tai susiję su juose aprašytomis faktinėmis aplinkybėmis (žr. 2019 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Topor-Gilka ir WO Technopromexport / Taryba*, T-721/17 ir T-722/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:579, 137 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

78 Nagrinėjamu atveju Taryba ieškovo įtraukimą į Reglamento Nr. 359/2011 I priedą grindė keturiais bylos WK 307/2023 INIT dokumentais, pateiktais atsiliepimo į ieškinį B.11 priede.

79 Pirma, tai „The Intercept“ straipsnis, antra, straipsnis „Hacker Leaks Manuals showing How Iran Uses Mobile Networks to Track Protesters“, paskelbtas 2022 m. spalio 31 d. specialioje interneto svetainėje „Commrisk“, trečia, straipsnis „Iran: New tactics for digital repression as protests continue“, paskelbtas 2022 m. lapkričio 17 d. asociacijos ARTICLE 19 interneto svetainėje, ketvirta, 2022 m. lapkričio 3 d. internetiniame tyrimo žurnale „The Tech Monitor“ paskelbtas straipsnis „Iran is using spyware to track citizens attending protests“.

80 Ieškovė tvirtina, kad Taryba ginčijamą reglamentą, kiek jis su ja susijęs, grindžia tik „The Intercept“ straipsnyje pateiktais teiginiais, o šie grindžiami anoniminio asmens pareiškimais.

81 Reikia pažymėti, kad iš „The Intercept“ straipsnio matyti, jog, remdamiesi Irano mobiliojo ryšio operatoriaus vidaus dokumentais, be kita ko, susirašinėjimu elektroniniais laiškais, kuriuose dalyvavo ieškovės vadovai, ir dviem programinės įrangos SIAM naudojimo instrukcijomis (viena anglų kalba, kita – persų), šio straipsnio autoriai nustatė, kaip Irano valdžios institucijos per ieškovę sukūrė Irano mobiliojo ryšio tinkluose veikiančią sistemą, kuri leido Irano valdžiai apeiti skambučių šifravimo sistemą, sekti telefono naudotojų judėjimą, identifikuoti visus telefonus tam tikroje vietovėje, nustatyti visus konkrečioje vietoje esančius telefonus, analizuoti visus telefono naudotojo kontaktus ir nutraukti ar sulėtinti naudotojo interneto ryšį; ši sistema buvo naudojama Irano gyventojų represijoms ir kontrolei po M. Amini mirties 2022 m. Šiame straipsnyje taip pat paaiškinta, kad anglų kalba surašytose SIAM programinės įrangos naudojimo instrukcijose nurodyta, jog, „remiantis [ieškovės] taisyklėmis ir aktais, visi telekomunikacijų operatoriai turi suteikti [jai] tiesioginę prieigą prie savo sistemos, kad ji galėtų užklausti (*sic*) klientų informacijos ir pakeisti jų interneto naudojimo paslaugas“, be to, jame pateikiama techninė informacija apie galingiausias komandas, kurias SIAM programinė įranga naudoja rinkdama duomenis apie naudotojus tiesiogiai iš Irano mobiliųjų operatorių.

82 Taip pat reikia pažymėti, kad „The Intercept“ straipsnio autoriai apklausė du asmenis, pristatytus kaip ekspertai.

83 Šiuo klausimu svarbu pabrėžti, kad, priešingai, nei teigia ieškovė, pirmasis asmuo, kuris pristatomas kaip ekspertas, nėra „tik asmuo, apie kurį niekas nežino ir kuris, neatrodo, turintis kokį nors ypatingą legitimumą“. Iš tiesų iš bylos medžiagos matyti, kad šis pirmasis asmuo yra *CitizenLab Canada*, Tarpdisciplininės laboratorijos Toronto (Kanada) universitete, tyrėja, kurios specializacija – „informacinių ir ryšių technologijų, žmogaus teisių ir pasaulinio saugumo sąveikos srityje atliekami moksliniai tyrimai, plėtra, aukšto lygio strateginė politika ir teisinė veikla“, ir kad ji jau buvo pristatyta 2022 m. vasario 1 d. žinomame laikraštyje „The Guardian“ paskelbtame straipsnyje.

84 Iš bylos medžiagos taip pat matyti, kad antrasis asmuo, nurodytas „The Intercept“ straipsnyje kaip ekspertas, prisistato ir ne kartą pristatytas Tarptautinės spaudos agentūros *Reuters* kaip *MIAAN group*, Teksase (Jungtinės Valstijos) įsikūrusios organizacijos, ginančios žmogaus teises Irane,

direktorius, atsakingas už skaitmenines teises ir saugumo sritį. Priešingai nei teigia ieškovė, vien tai, kad „gerai žinoma, jog [jis] yra viešasis asmuo, atvirai ir be išlygų nusiteikęs prieš Irano vyriausybę“, nebūtinai paneigia jo teiginių svarbą dėl to, kad jis nėra neutralus ir nešališkas.

85 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad tokio asmens, kurio specializacija – žmogaus teisių, visų pirma skaitmeninių teisių, gynimas, kurį pati ieškovė pripažįsta kaip Irano režimo opozicijos narį, patirtis yra svarbi pateikiant naudingą nuomonę apie tai, kaip Irano valdžios institucijos galėtų naudoti tokią sistemą, kokia aprašyta „The Intercept“ straipsnyje, kad pažeistų minėtas teises.

86 Be to, svarbu pabrėžti, kad „The Intercept“ interneto svetainėje paskelbtame straipsnyje neapsiribojama vien teiginių formulavimu ar ekspertų nuomonės atkartojimu, jame teiginiai ir nuomonės dar buvo pagrįsti anglų kalba surašytomis SIAM programinės įrangos naudojimo instrukcijomis, su kuriomis buvo galima tiesiogiai susipažinti vaizdo lange, ir antrosiomis instrukcijomis, parengtomis persų kalba, kuriose buvo matyti ieškovės logotipas.

87 Be to, kalbant apie kitus byloje WK 307/2023 INIT pateiktus straipsnius, reikia pažymėti, kad interneto svetainė „Commrisk“, kuri apibūdinama kaip „interneto svetainė, kurioje apžvelgiama rizika, su kuria susiduria elektroninių ryšių teikėjai ir jų klientai“, ir „The Tech Monitor“, kuri save apibūdina kaip siekiančią teikti „autoritetingą duomenimis pagrįstą informaciją ir analizę verslo lyderiams, skaitmeninių technologijų vadovams ir politikos formuotojams technologijų sukrėstame ir įkvėptame pasaulyje“, yra telekomunikacijų srityje specializuota žiniasklaida, o asociacija „ARTICLE 19“, įsikūrusi Londone (Jungtinė Karalystė), save apibūdina kaip „tarptautinį analitinį centrą, kuris remia judėjimą už saviraiškos laisvę vietos ir pasaulio mastu, siekdamas užtikrinti, kad visi žmonės suprastų savo balso galią“, taigi jie turėtų būti laikomi tinkamais informacijos šaltiniais apie informacinių ir ryšių technologijų naudojimą įgyvendinant pagrindines teises, visų pirma teisę į saviraiškos laisvę.

88 Nors „Commrisk“, „ARTICLE 19“ ir „The Tech Monitor“ straipsniuose daroma nuoroda į „The Intercept“ straipsnį, „Commrisk“ straipsnyje taip pat pasakojama apie jos autoriaus patirtį; jis susitiko su technologijų bendrovės, bandžiusios parduoti Iranui programinę įrangą, kurios funkcijos yra „panašios“ į SIAM programinės įrangos funkcijas, atstovu, kuris jam savanoriškai pateikė informaciją apie šį pardavimą.

89 Iš asociacijos ARTICLE 19 straipsnio matyti, kad ji keletą metų stebėjo Irane internete vykdomų patikrinimų apimtį ir kad ataskaitoje „Iran Tightening the Net 2020“ atskleidė interneto infrastruktūros veikimą šioje šalyje ir valdžios institucijų vykdomą jos valdymą. Konkrečiai kalbant, egzistuoja centralizuota sistema, leidžianti pašalinti interneto prieigą demonstracijose, per kurias interneto valdymas būtų laikomas nacionalinio saugumo klausimu. Asociacija ARTICLE 19 sužinojo, kad ieškovė, kontroliuojama Ryšių ministerijos, kurią iš tikrųjų kontroliuoja Irano žvalgybos tarnybos, naudoja interneto prieigos paslaugų teikėjų priežiūros ir cenzūros įrangą ir Aukščiausiosios Nacionalinės saugumo tarybos vardu nurodo išjungti interneto prieigą ir kitaip ją trikdyti. Asociacijos ARTICLE 19 straipsnyje taip pat nurodoma, kad Irano valdžios institucijos kaip skaitmeninių represijų taktiką naudoja technologijas, kuriomis blokuojamas interneto cenzūros apėjimo priemonių, pavyzdžiui, virtualių privačių tinklų (VPN), naudojimas, taip pat atjungia ar rimtai trikdo mobiliojo interneto ryšį. Pavyzdžiui, nuo 2019 m. lapkričio mėn. vis dažniau atjungiama mobiliojo interneto prieiga. Tai daroma ypač per regionines demonstracijas nuo 2021 m. iki šiol. Pavyzdžiui, pranešama, kad po protestų dėl M. Amini mirties daugelyje vietų daugelį dienų buvo išjungtas mobilusis interneto ryšys. Šie

atjungimai paveikė didžiausius mobiliojo interneto prieigos teikėjus visoje šalyje, o tai šalyje, kurioje mobilusis internetas yra pagrindinis interneto prieigos šaltinis gyventojams, turėjo neigiamą poveikį interneto prieigai.

90 Taigi iš to, kas išdėstyta, matyti, jog „The Intercept“ straipsnyje nurodytus teiginius patvirtina kiti byloje WK 307/2023 INIT esantys įrodymai, todėl, priešingai, nei teigia ieškovė, Taryba rėmėsi ne tik šiame straipsnyje nurodytais teiginiais. Taigi, atsižvelgiant į įvairių įrodymų nuoseklumą ir minėtas aplinkybes, kuriomis jie buvo pateikti, į šiuos teiginius buvo galima pagrįstai atsižvelgti.

Dėl ieškovės pavadinimo įtraukimo į sąrašus pagrįstumo

91 Pirmiausia reikia pažymėti, kad nors ieškovė tvirtina, kad Taryba šiuo atveju padarė „akivaizdžią faktinių aplinkybių vertinimo klaidą“, jos šiuo klausimu pateikti argumentai turi būti vertinami kaip tokie, kuriais ginčijamas jos atžvilgiu nurodytų faktinių aplinkybių tikslumas. Iš tiesų iš jos 42 punkte primintų argumentų, kuriais ji grindžia šį ieškinio pagrindą, matyti, kad ieškovė ginčija ne tai, kad jos atžvilgiu nurodytoms faktinėms aplinkybėms gali būti taikomi Reglamento Nr. 359/2011 3 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyti įtraukimo į sąrašą kriterijai, bet šių faktinių aplinkybių tikrumą.

92 Šiuo klausimu iš šio sprendimo 62 punkte primintos jurisprudencijos matyti, kad Sąjungos teisminė kontrolė apima sprendimo, kuriuo subjektui nustatomos ribojamosios priemonės, motyvuose nurodytų faktų patikrinimą ir kad šis patikrinimas neapsiriboja jų abstraktaus tikėtinumo vertinimu, bet yra susijęs su klausimu, ar šie motyvai arba bent vienas iš jų, kuris pats savaime laikomas pakankamu tam pačiam sprendimui pagrįsti, yra pagrįsti.

93 Šių motyvų pagrįstumą reikia vertinti nagrinėjant įrodymus ir informaciją ne atskirai, bet atsižvelgiant į jų kontekstą. Iš tiesų Taryba įvykdo jai tenkančią įrodinėjimo pareigą, jeigu Sąjungos teismui pateikia pakankamai konkrečių, aiškių ir neprieštaringų įrodymų visumą, leidžiančią nustatyti, kad yra pakankamas ryšys tarp asmens, kuriam taikoma ribojamoji priemonė, ir režimo ar apskritai situacijų, kurias siekiama įveikti (šiuo klausimu žr. 2017 m. liepos 20 d. Sprendimo *Badica ir Kardiam / Taryba*, T-619/15, EU:T:2017:532, 99 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

94 Atsižvelgiant būtent į šiuos argumentus reikia patikrinti, ar priimdama ginčijamą aktą Taryba galėjo pagrįstai manyti, kad ieškovei galėjo būti taikomos ribojamosios priemonės.

95 Šiuo klausimu, pirma, kalbant apie Irano teisės nuostatas, kurias ieškovė nurodė siekdama pateisinti tai, kad jai teisiškai kliudoma stebėti ir kontroliuoti Irano mobiliųjų tinklų naudotojų komunikacija, reikia pažymėti, kad pagal Irano Islamo Respublikos Konstitucijos 25 straipsnį „draudžiama tikrinti ir neįteikti laiškų, įrašinėti ir atskleisti telefoninių pokalbių turinį, atskleisti telegrafo ir telekso pranešimus, cenzūruoti, slapta pasiklausyti ir bet kokiomis formomis sekti, išskyrus įstatymų numatytus atvejus“.

96 Irano baudžiamojo kodekso 582 straipsnyje nustatyta:

„Už tai, kad valstybės pareigūnas ar tarnautojas, išskyrus įstatymų numatytais atvejais, susipažįsta su asmenų laiškų, telegrafo ar telefono pranešimų turiniu, juos konfiskuoja, sunaikina, tikrina, registruoja ar perima arba atskleidžia jų turinį be jų savininko leidimo, baudžiama laisvės atėmimu nuo vienerių iki trejų metų arba bauda nuo šešių iki aštuoniolikos milijonų [r]ialų.“

97 Irano baudžiamojo proceso kodekso 104 straipsnyje nustatyta:

„Asmenų telekomunikacijų kontrolė [perėmimas] draudžiama, išskyrus atvejus, kai tai susiję su šalies vidaus ar išorės saugumu arba laikoma būtina šio kodekso 302 straipsnio a, b, c ir d punktuose išvardytiems nusikaltimams tirti. Tokiu atveju duomenų perėmimas atliekamas gavus provincijos Aukščiausiojo Teismo pirmininko pritarimą ir nustatant perėmimo trukmę bei dažnumą. Šio kodekso 307 straipsnyje išvardytų asmenų ir pareigūnų telefoninių pokalbių pasiklausymą tvirtina Aukščiausiojo Teismo pirmininkas, ir ši teisė negali būti perduota kitiems asmenims.“

98 Iš šių nuostatų matyti, kad nors ryšių perėmimas iš esmės yra draudžiamas, vis dėlto toks perėmimas yra teisiškai įmanomas, ypač „tais atvejais, kai toks perėmimas yra susijęs su šalies vidaus ar išorės saugumu arba yra laikomas būtinu [dėl tam tikrų nusikaltimų]“ arba kai „byla susijusi su šalies saugumu“. Be to, šiuo atžvilgiu reikia pastebėti, kad atvejai, kai telekomunikacijų perėmimas yra teisiškai įmanomas, yra apibrėžti labai plačiai.

99 Taip pat reikia pažymėti, kad ieškovės teiginį paneigia ir anglų kalba parengtos SIAM programinės įrangos naudojimo instrukcijos, kurių autentiškumo ji neginčija ir kuriose nurodyta, kad „remiantis [ieškovės] taisyklėmis ir teisės aktais, visi telekomunikacijų operatoriai turi suteikti [jai] tiesioginę prieigą prie savo sistemos, kad ji galėtų užklausti (*sic*) klientų informacijos ir pakeisti jų interneto naudojimo paslaugas“.

100 Antra, kiek tai susiję su ieškovės tariamu techniniu negalėjimu vykdyti Irano mobiliojo ryšio tinklų naudotojų sekimo ir kontrolės operacijų, reikia konstatuoti, kad taip nėra.

101 Svarbu pabrėžti, kad ieškovė neginčija nei SIAM programinės įrangos, nei komandų „Force2GNumber“, „LocationCustomerList“, „GetCDR“, „GetIPDR“ ir „ApplySusplp“ ar sistemų „Legal Intercept“ (LI), „Control Illegal Devices“ (CID), „SHAHKAR“ ir „SHAMSA“ buvimo. Ieškovė neginčija ir to, kad ji naudoja programinę įrangą SIAM ir minėtas sistemas. Ieškovė taip pat neginčija nei jos vadovų ir Irano mobiliojo ryšio operatoriaus susirašinėjimo elektroniniais laiškais, nurodyto „The Intercept“ straipsnyje, nei SIAM programinės įrangos naudojimo instrukcijų, kurių viena versija parengta anglų kalba, o kita – persų, autentiškumo.

102 Iš tikrųjų ieškovė tik nurodo, kad, pirma, šių komandų naudojimas neturi Tarybos aprašyto poveikio arba atitinka teisėtą tikslą ir, antra, sistemos „Legal Intercept“ (LI), „Control Illegal Devices“ (CID), „SHAHKAR“ ir „SHAMSA“ yra paplitusios daugelyje valstybių.

103 Šiuo klausimu reikia priminti, kad anglų kalba surašytose SIAM programinės įrangos naudojimo instrukcijose nurodyta, jog „remiantis [ieškovės] taisyklėmis ir teisės aktais, visi telekomunikacijų operatoriai turi suteikti [jai] tiesioginę prieigą prie savo sistemos, kad ji galėtų užklausti (*sic*) klientų informacijos ir pakeisti jų interneto naudojimo paslaugas“.

104 Be to, reikia pažymėti, kad pagal Tarybos pateiktą vertimą į prancūzų kalbą persų kalba parengtų programinės įrangos SIAM instrukcijų įžangoje nurodyta, kad šios programinės įrangos tikslas yra „sukurti centralizuotą, vieningą ir pertvarkytą sistemą, kad būtų galima atlikti užklausas įvairiuose serveriuose“ ir „leisti valdyti ir kontroliuoti ryšius bei naudotojų veiksmus“.

105 Tų pačių instrukcijų dalyje „Ryšių principai“ nurodyta, kad „įvesties parametrai yra SIAM programinės įrangos operatoriui siunčiamoje informacijoje apie kiekvieną užklausos metodą (funkciją), o išvesties parametrai yra atsakymo į užklausą duomenys (ir jų klasifikavimo tvarka),

[ir kad] operatoriai turi grąžinti SIAM kiekvienos užklausos funkcijos atsakymą būtent tokia tvarka ir tokios sudėties, kurios aprašytos skyriuje, skirtame minėtos funkcijos išvesties parametrams“.

106 Be to, tose pačiose instrukcijose patikslinta, kad operatoriai privalo „atsakyti dieną ir naktį (7X24) į SIAM programinės įrangos užklausas“ ir užtikrinti, kad „būtų įdiegta visa reikiama įranga, susijusi su kompiuteriu, programine įranga, tinklo komunikacija ir saugumu, pavyzdžiui, duomenų dubliavimu (Redundancy), apkrovos paskirstymu (Road Balancing), ugniasienėmis (Firewall) ir atitinkanti visus kitus reikalavimus“.

107 Remiantis tuo, matyti, kad SIAM programinės įrangos komandos skirtos visiems Irano mobilaus ryšio operatoriams ir kad jie privalo į juos atsakyti bet kuriuo momentu.

108 Būtent atsižvelgiant į šias išvadas reikia vertinti ieškovės argumentus dėl SIAM programinės įrangos komandų ir sistemų „Legal Intercept“ (LI), „Control Illegal Devices“ (CID), „SHAHKAR“ ir „SHAMSA“.

109 Dėl komandos „LocationCustomerList“ ieškovė teigia, kad ji neleidžia tiksliai sekti konkretaus mobiliojo ryšio tinklo naudotojo, o tik leidžia nustatyti mobiliojo ryšio tinklo naudotojus 200 m–2 km zonoje aplink GSM anteną. Vis dėlto reikia konstatuoti, kad ieškovė pripažįsta, jog ši komanda leidžia nustatyti visus mobiliojo ryšio tinklo naudotojus, esančius tam tikroje geografinėje zonoje, net jeigu zona yra apytikslė. Tai aiškiai matyti iš šios komandos aprašymo anglų kalba surašytose programinės įrangos SIAM naudojimo instrukcijose, kuriose nurodyta, kad „gavus vietos parametrą, ši funkcija, turėtų leisti pateikti toje vietoje esančių numerių sąrašą“. Be to, reikia pažymėti, kad iš instrukcijų, parengtų persų kalba, matyti, jog komanda „IdentitySearch“ reikalaujama, kad operatoriai siųstų rezultatus kaip „lentelę“, kurioje, kiek tai susiję su fiziniais asmenimis, būtų nurodytas telefono numeris, vardas, pavardė, tėvo vardas, gimimo liudijimo numeris, gimimo data, pašto kodas, pilietybė, paso numeris, pašto adresas arba adresai, mokėjimo rūšis (išankstinis / kartotinis mokėjimas), linijos tipas (SIM kortelė ar kita), suteikimo data, IP adresas, geografinė ilguma bei platuma.

110 Dėl komandos „Force2GNumber“ ieškovė tvirtina, kad, priešingai nei teigia Taryba, ji nepadidina ryšių piratavimo rizikos. Vis dėlto, kaip teisingai pažymi Taryba, aplinkybė, kad ši komanda nepadidina piratavimo rizikos, net jei ji būtų įrodyta, nepaneigia išvados, kad dėl tokios komandos, kuria siekiama priversti mobiliuosiuose telefonuose naudotis 2G tinklu vietoj naujesnių 3G ir 4G, tampa neįmanoma žiūrėti vaizdo įrašus telefone ir dalytis jais iš telefono.

111 Dėl komandų „GetCDR“ ir „GetIPDR“ ieškovė teigia, kad pirmosios iš jų paskirtis – peržiūrėti naudojimosi telefonu istoriją, o antrosios – gauti prietaisų, kuriuose buvo aktyvuota tam tikra SIM kortelė, IP adresą. Ieškovės teigimu, šios funkcijos skirtos tik tam, kad būtų atsakyta į prašymus atlikti teisminį tyrimą, ir iš esmės yra priemonės, kuriomis gali naudotis teismai, ir tai patvirtina prie dubliko pridėtos teismo nutartys ir policijos raštai. Vis dėlto, pirma, reikia pažymėti, kad ieškovė nepateikė jokių įrodymų, galinčių patvirtinti, kad ši komanda gali būti naudojama tik atsakant į teisėtus Irano teismų ir policijos įstaigų prašymus. Antra, kaip jau buvo pažymėta šio sprendimo 98 punkte, atvejai, kai teisėtai galima perimti telekomunikacijas, apibrėžti labai plačiai.

112 Dėl komandų „ApplySusp“ ir „ApplySuspIP“ ieškovė teigia, kad jos leidžia išjungti SIM korteles, apie kurių praradimą ar vagystę pranešė vartotojai arba kurios priklauso asmenims, apie kurių mirtį pranešta. Ieškovė pabrėžia, kad šie įgaliojimai yra visiškai klasikiniai ir panašūs į kitų valstybių, pavyzdžiui, Vokietijos, reguliavimo institucijų įgaliojimus. Šiuo atžvilgiu pažymėtina,

kad 2015 m. sausio 16 d. Kanados imigracijos ir pabėgėlių valdybos paskelbtoje ataskaitoje „Iranas: informacija apie vyriausybės priežiūros įgaliojimus ir kontrolę, įskaitant žiniasklaidos cenzūrą ir interneto naudojimo sekimą“ (B.8 priedas), 2020 m. lapkričio 16 d. „Amnesty International“ paskelbtoje ataskaitoje dėl 2019 m. lapkričio mėn. demonstracijų Irane ir atjungimų nuo interneto (B.10 priedas), 2022 m. gruodžio 8 d. Žmogaus teisių aktyvistų naujienų agentūros (*Human Rights Activists News Agency*, HRANA) paskelbtoje ataskaitoje, kurioje pateikiama pirmųjų 82 protestų dienų statistinė apžvalga, analizė ir santrauka ir nurodomas apytikslis žuvusiųjų ir suimtųjų skaičius (B.3 priedas), ir 2022 m. „Freedom House“ paskelbtoje ataskaitoje apie interneto laisvę Irane (B.6 priedas) nurodoma, kad Irane susiklostė tokios aplinkybės, kai civiliai gyventojai reguliariai protestuoja prieš režimą, o Irano valdžios institucijos protestus sistemingai slopina, visų pirma naudodamos interneto sekimo priemones. Tokiomis aplinkybėmis negalima atmesti galimybės, kad, kaip pažymi Taryba, iš pradžių „teisėtais“ tikslais sukurtomis komandomis, kaip antai „ApplySusp“ ir „ApplySuspIP“, bus piktnaudžiaujama ir jos bus Irano valdžios institucijų nukreiptos ir naudojamos represiniais tikslais.

113 Dėl Irano pranešimų perėmimo sistemos funkcinių elementų ieškovė patikslina, kad sistema „SHAHKAR“ yra tiesiog tinklas, skirtas ryšio vartotojų tapatybei patikrinti, kai jiems suteikiama SIM kortelė, ir kurio tikslas – užkirsti kelią sukčiavimui. Ieškovės teigimu, ši sistema kaupia informaciją apie asmenį, kuriam priklauso kiekviena SIM kortelė arba fiksuotojo ryšio linija, ir sukuria duomenų bazę, naudojamą kovai su sukčiavimu, priekabiavimu ir kita panašia nusikalstama veikla. Vis dėlto reikia pažymėti, kad ieškovė taip pat paaiškina, jog ši sistema leidžia, be kita ko, Irano mobiliojo ryšio operatoriams patikrinti komunikacijos paslaugų naudotojų tapatybę. Kaip konstatuota šio sprendimo 107 punkte, SIAM programinės įrangos komandos siunčiamos visiems Irano mobiliojo ryšio operatoriams, jie privalo į juos atsakyti laikydamiesi nurodymų ir SIAM programinei įrangai suteikti nuolatinę prieigą prie jų turimų duomenų apie naudotojus. Darytina išvada, kad ieškovės pateiktas paaiškinimas negali paneigti Tarybos teiginio, kad sistema „SHAHKAR“ yra Irano valdžios institucijų pranešimų perėmimo sistemos funkcinis elementas.

114 Dėl „SHAMSA“ sistemos ieškovė nesutinka, kad ji yra „sąsaja, skirta masiniam balso ir SMS duomenų (CDR) bei IP duomenų (IPDR) rinkimui“, kaip teigia Taryba. Ieškovės teigimu, tai yra tik „(jos) ir (mobiliojo ryšio) operatorių ryšių tinklas arba kanalas, per kurį pastarieji bendradarbiauja naudodami kodus ir komandas“. Tačiau vėlgi atsižvelgiant, pirma, į šio sprendimo 107 punkte padarytą išvadą, kad SIAM programinės įrangos komandos siunčiamos visiems Irano mobiliojo ryšio operatoriams ir kad jie privalo į juos atsakyti laikydamiesi nurodymų, ir, antra, į SIAM programinės įrangos naudojimo instrukcijų, parengtų persų kalba, turinio lentelėje, remiantis Tarybos pateiktu jų vertimu į prancūzų kalbą, esančią nuorodą į komandą perduoti SMS žinutes į tam tikrą numerį, ieškovės pateiktas paaiškinimas yra neįtikinantis.

115 Dėl sistemos „CID“ ieškovė teigia, kad pagal ją galima nustatyti prietaiso numerį, mobiliojo ryšio telefono numerį ir SIM kortelės numerį. Vienintelė šios sistemos funkcija yra nustatyti ir patikrinti mobiliųjų telefonų ir elektroninių prietaisų, į kuriuos galima įdėti SIM kortelę, importo į Iraną teisėtumą ir perduoti šią informaciją telekomunikacijų operatoriams. Vėlgi reikia priminti, kad buvo konstatuota, jog be teisėto šios sistemos tikslo, Irano mobiliojo ryšio operatoriai per SIAM programinę įrangą privalo suteikti ieškovei nuolatinę prieigą prie jų turimos informacijos apie jų naudotojus, todėl ieškovė gali susipažinti su pagal „CID“ sistemą surinktais duomenimis.

116 Galiausiai dėl sistemos „LI“ ieškovė pripažįsta, kad tai yra saugumo sistema, leidžianti reikalauti, kad tinklo operatorius surinktų ir pateiktų teisėsaugos institucijoms perimtus asmenų ar organizacijų pranešimus. Ieškovė pabrėžia, kad ši sistema griežtai reglamentuojama

atitinkamomis Irano teisės nuostatomis. Vis dėlto, kaip konstatuota šio sprendimo 98 punkte, iš Irano teisės nuostatų, kuriomis remiasi pati ieškovė, matyti, kad atvejai, kai teisėtai įmanoma perimti telekomunikacijas, apibrėžti labai plačiai.

117 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta šio sprendimo 95–115 punktuose, reikia konstatuoti, kad Taryba Bendrajame Teisme pateikė visumą pakankamai konkrečių, tikslių ir neprieštaringų įrodymų, leidžiančių nustatyti, kad egzistuoja pakankamas ryšys tarp ieškovės ir šioje byloje nagrinėjamos situacijos, t. y. Irano valdžios institucijų vykdomų represijų prieš taikius demonstrantus, žurnalistus, žmogaus teisių gynėjus, studentus ir kitus asmenis, kurie pasisako gindami savo įstatymu pripažintas teises.

118 Todėl ieškovės argumentai, susiję su faktinių aplinkybių netikslumu, turi būti atmesti.

119 Vadinasi, visas ieškinio trečiasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl ketvirtojo pagrindo, grindžiamo proporcingumo principo pažeidimu

120 Ieškovė teigia, kad ribojamosios priemonės, kurios jai taikomos dėl jos įtraukimo į Reglamento Nr. 359/2011 I priedą, prieštarauja proporcingumo principui.

121 Pirmiausia ieškovė tvirtina, kad praeityje Iranui taikytos tarptautinės sankcijos lėmė jai labai naudingų prietaisų, iš kurių vienas yra naudojamas siekiant užkirsti kelią Irano dažnių dubliavimuisi su kaimyninių šalių dažniais, o kita – „Location Based System“ (vietos nustatymo sistema) – skirta nustatyti tikslią prijungtų įrenginių buvimo vietą, nenaudojimą. Be to, šiandien Iranui nustatytos sankcijos trukdo ieškovei atlikti savo, kaip dažnių reguliatoriaus, vaidmenį ir užtikrinti tinkamą nacionalinių telekomunikacijų tinklo veikimą.

122 Antra, ieškovė teigia, kad sankcijos neleidžia jai tapti *Global System for Mobile Communications Association* (GSMA) nare, todėl ji negali naudoti GSMA registro, kad užkirstų kelią suklastotų ir neteisėtų prietaisų remontui. Dėl to kyla keletas neigiamų pasekmių, įskaitant, be kita ko, Irano negalėjimą veiksmingai kovoti su sukčiavimu, lygiagrečios pavogtų telefonų rinkos sukūrimą arba negalėjimą grąžinti pavogtų telefonų savininkams.

123 Taryba ginčija ieškovės argumentus.

124 Reikia priminti, kad pagal proporcingumo principą, kuris yra vienas iš bendrųjų Sąjungos teisės principų, ekonominės veiklos draudimo teisėtumas siejamas su sąlyga, kad draudimo priemonės yra tinkamos ir būtinos aptariamais teisės aktais teisėtai siekiamiems tikslams įgyvendinti, todėl kai galima rinktis iš kelių tinkamų priemonių, reikia taikyti mažiausiai suvaržančią, o sukelti nepatogumai neturi būti neproporcingi siekiamiems tikslams (žr. 2013 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Bank Melli Iran / Taryba*, T-35/10 ir T-7/11, EU:T:2013:397, 179 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

125 Be to, nors pagrindinių teisių paisymas yra Sąjungos teisės aktų teisėtumo sąlyga, iš suformuotos jurisprudencijos matyti, kad šioms pagrindinėms teisėms Sąjungos teisėje nėra suteikiama absoliuti apsauga ir jos turi būti vertinamos atsižvelgiant į jų socialinę funkciją. Todėl gali būti nustatyti naudojimosi šiomis teisėmis apribojimai, jeigu jie faktiškai atitinka Sąjungos siekiamus bendrojo intereso tikslus ir siekiamo tikslo atžvilgiu nėra neproporcingas bei neleistinas kišimasis, pažeidžiantis šių garantuojamų teisių esmę (žr. 2013 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo

Makhlouf / Taryba, T-383/11, EU:T:2013:431, 97 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; 2019 m. sausio 16 d. Sprendimo *Haswani / Taryba*, T-477/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:7, 74 punktą).

126 Nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, kad ieškovė nepateikė jokio argumento, galinčio įrodyti, kad Reglamente Nr. 359/2011 numatytomis ribojamosiomis priemonėmis, kurios jai taikomos priėmus ginčijamą reglamentą, nesiekiama teisėto tikslo, jos nėra būtinos ar tinkamos šiam tikslui pasiekti. Ji iš esmės tik teigia, kad Iranui praeityje taikytos tarptautinės sankcijos neigiamai paveikė jos galimybes vykdyti savo užduotis, tačiau neįrodo jokio būtino ryšio su Reglamente Nr. 359/2011 numatytomis priemonėmis.

127 Bet kuriuo atveju reikia pažymėti, kad vienas iš Reglamentu Nr. 359/2011 siekiamų tikslų, kaip iš esmės matyti iš jo 1 ir 2 konstatuojamųjų dalių, yra daryti spaudimą tam tikriems asmenims ir subjektams, atsakingiems už nurodymus vykdyti sunkius žmogaus teisių pažeidimus arba jų vykdymą Irane represiniais veiksmais prieš taikius protestuotojus, žurnalistus, žmogaus teisių gynėjus, studentus ar kitus asmenis, kurie pasisako norėdami apginti savo įstatymu pripažintas teises, įskaitant teisę į saviraiškos laisvę, įšaldant tų asmenų ar subjektų lėšas ir ekonominius išteklius.

128 Reikia konstatuoti, kad toks tikslas atitinka teisėtą bendros užsienio ir saugumo politikos (BUSP) tikslą, t. y. įtvirtinti ir remti demokratiją, teisinę valstybę, žmogaus teises ir tarptautinės teisės principus, kaip nurodyta ES sutarties 21 straipsnio 2 dalies b punkte.

129 Be to, Reglamente Nr. 359/2011 numatytos ribojamosios priemonės negali būti laikomos netinkamomis, atsižvelgiant į esminį ieškovės vaidmenį įgyvendinant Irano vyriausybės reikalavimus, susijusius su interneto turinio filtravimu naudojant šnipinėjimo programinę įrangą SIAM, kaip matyti iš ieškinio trečiojo pagrindo analizės.

130 Šios priemonės taip pat turi būti laikomos būtinomis, nes, kaip teisingai pažymi Taryba, nebuvo įrodyta, kad alternatyvios ir mažiau varžančios priemonės, kaip antai išankstinio leidimo sistema arba pareiga *a posteriori* pagrįsti pervestų lėšų panaudojimą, leistų taip pat veiksmingai pasiekti siekiamą tikslą.

131 Taigi ketvirtąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, iš esmės grindžiamo piktnaudžiavimu įgaliojimais

132 Ieškovė tvirtina, kad nors Tarybos kompetencija priimti ginčijamą reglamentą neginčijama, šiame reglamente Taryba viršijo savo įgaliojimus tiek, kiek jis susijęs su ieškove. Jos teigimu, šį įgaliojimų viršijimą lemia tai, kad tikroji priežastis, dėl kurios Taryba įtraukė jos pavadinimą į Reglamento Nr. 359/2011 I priedą, yra siekis daryti įtaką Irano valstybei.

133 Taigi Taryba nubaudė ieškovę ne už jos veiklą, kaip klaidingai nurodyta ginčijamame reglamente, o tik dėl jos vyriausybinio pobūdžio, kurį lėmė jos pavaldumas Ryšių ministerijai, kaip tai yra bet kurioje kitoje šalyje. Taikydama ieškovei Reglamente Nr. 359/2011 numatytas ribojamąsias priemones Taryba siekė nubausti ją dėl šio pavaldumo ir paralyžiuoti Irano valdžios institucijas.

134 Ieškovės teigimu, pagal jurisprudenciją, nors asmens, kuriam taikomos ribojamosios priemonės, teisinis statusas arba jo teisiniai ar ekonominiai ryšiai su valstybės vyriausybe gali būti požymis, dėl kurio Tarybai gali kilti įtarimų, vien juo negalima pateisinti tokių priemonių nustatymo.

135 Kitų į Reglamento Nr. 359/2011 I priedą įtrauktų asmenų tapatybė taip pat rodo, kad ieškovės įtraukimas į šį priedą yra perteklinis.

136 Be to, ieškovė pabrėžia Tarybos nustatytų ribojamųjų priemonių ir *Office of Foreign Assets Control* nustatytų sankcijų dubliavimąsi, kuris rodo politinį nepasitenkinimą Irano Islamo Respublikos atžvilgiu.

137 Taryba ginčija ieškovės argumentus.

138 Pagal Teisingumo Teismo suformuotą jurisprudenciją, teisės aktas tik tuomet laikomas priimtu piktnaudžiaujant įgaliojimais, jei remiantis objektyviais, tinkamais ir neprieštaringais duomenimis paaiškėja, kad jis buvo priimtas išimtinai ar iš esmės siekiant kitų nei nurodytų tikslų arba norint išvengti Sutartyje numatytos konkrečiu atveju taikomos procedūros (žr. 2019 m. sausio 31 d. Sprendimo *Islamic Republic of Iran Shipping Lines ir kt. / Taryba*, C-225/17 P, EU:C:2019:82, 115 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

139 Nagrinėjamu atveju ieškovė tvirtina, kad Taryba įtraukė jos pavadinimą į Reglamento Nr. 359/2011 I priedą tik dėl jos vyriausybinio pobūdžio, kuri lemia jos pavaldumas Ryšių ministerijai, o ne dėl jos pačios veiklos.

140 Tačiau nagrinėjant ieškinio antrąjį pagrindą (žr. šio sprendimo 25–34 punktus) matyti, kad jos pavadinimo įtraukimas į Reglamento Nr. 359/2011 I priedą ginčijamu reglamentu buvo grindžiamas ne tik jos pavaldumu Ryšių ministerijai, bet iš esmės tuo, kad ji įgyvendino Irano vyriausybės reikalavimus, susijusius su interneto turinio filtravimu naudojant šnipinėjimo programinę įrangą SIAM ir visų pirma jos atliekama interneto prieigos ir mobiliųjų telefonų kontrole, kad galėtų sekti demonstrantus ir valdžios institucijas išsamiai supažindintų su disidentų ir protestuotojų veikla, kurią valdžios institucijos naudojo savo nuožiūra per 2022 m. demonstracijas po M. Amini mirties.

141 Be to, išnagrinėjus trečiąjį pagrindą matyti, kad motyvai, kuriuos Taryba nurodė siekdama pateisinti ieškovės pavadinimo įtraukimą į Reglamento Nr. 359/2011 I priedą ginčijamu reglamentu, buvo pagrįsti pakankamai tvirtu faktiniu pagrindu.

142 Ieškovė taip pat nepaaiškina, kodėl aplinkybė, jog kitų asmenų pavardės ir pavadinimai Reglamento Nr. 359/2011 I priede, dėl kurių ji pati nurodo nenorinti komentuoti, ar tai, kad Jungtinių Amerikos Valstijų valdžios institucijos taip pat nusprendė jai taikyti ribojamąsias priemones, yra svarbios siekiant įrodyti, kad nagrinėjamu atveju Taryba piktnaudžiavo įgaliojimais, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 138 punkte primintą jurisprudenciją.

143 Todėl pirmąjį pagrindą, taigi ir visą ieškinį, reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

144 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jos priteisiamos Tarybos patirtos bylinėjimosi išlaidos pagal šios pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš Communications Regulatory Authority (CRA) bylinėjimosi išlaidas.

Costeira Kancheva Öberg

Paskelbtas 2024 m. spalio 16 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.